

(43)

ΕΚΠΟΜΠΗ ΜΓ'

Columbia 1967.

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΣ. Γαβγκο μου, έρεϊς έδδ καθόρσσε και κουβεντιζόμε για την παλια 'Αθήνα και λέρε και λέρε και λέρε... θυμάσαι έγω δσα θυμάσαι, θυμάσαι και σή δσα θυμάσαι, άλλδ φαίνεται πός υπάρχουν και άλλος πός θυμούνται και μας επενθυμίζουν έκείνα πός ξεχνάμε

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ. Ιταλοβαίνω τι θά έγινε. Καριά καινούργια έπέμβσεις άριστου.

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΣ. 'Ακριβός. Εχειτική με δσα λέγαμε κάποτε για τά πρώτα χρόνια του κινηματογράφου στην 'Αθήνα. Κάποιος άριστής μας, αγαπητός φίλος άλλος τε, ό δημοσιογράφος Σπύρος Λεωτσάκος, μας επενθυμίζει ότι ή πρώτη έμφάνιση του κινηματογράφου στην 'Αθήνα, δεν έγινε στα 1906 όπως άναφέραμε έρεϊς, άλλδ στα 1903, τελείως έρασιτεχνική έμφάνιση και όχι επαγγελματική, στην "Έκθεσι του Ζαπκείου 1903, όπου έπαδείχθη ή νέα έφεύρεσις, ό κινηματογράφος.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ. Φαντάζομαι πρωτόγονος κινηματογράφος, χειροκίνητος και με ταινία έπίσης πρωτόγονη.

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΣ. 'Ο φίλτατος Σπύρος Λεωτσάκος, είχε την καλωσύνη να θυμηθώ και την πρώτη ταινία πός προεβλήθη. Τίτλος της ταινίας : 'Η κόττα ήκανε τό αήγδ ή τό αήγδ την κόττα ;

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ. Αήγδς ήκανε ό τίτλος της ταινίας ;

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΣ. Μάλιστα. και όπως θυμάται ό Σπύρος Λεωτσάκος, στην δόδνη παρουσία ζότανε ένα μεγάλο αήγδ τό όποιον ήσκαζε μόνο του με 'έβγαζε ένα κλωσσοπούλι, τό όποιον μεγάλωνε και γινδτανε κοττιπούλο και κόττα

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ. Ιταλοβαίνω την σ-νέχεια . 'Η κόττα θά γεννούσε ένα αήγδ πός θά μεγάλωνε με 'αήτδ με την σερρά του και έβγαζε άλλο κλωσσοπούλι με 'κοίνο γινδτανε πάλι κόττα με 'έβγαζε τρίτο αήγδ

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΣ. και τάλοιπδ και τδ λείπα. Τίτλος της ταινίας : 'Η κόττα ήκανε τό αήγδ ή τό αήγδ την κόττα ;

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ. Δηλαδή ένα είδος πρωτόγονο κίην κήους.

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΣ. 'Η μία ταινία.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ. 'Υπήρχε και δεύτερη ;

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΣ. Επανδραλιστική.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Η ή μου πής πός προσβλήθη ταινία σκανδαλιστική στα

2

~~1903...~~ 1903...

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ Σκανδαλιστική γιά τήν εποχή της. Σηψον ότι τότε, στα 1903 τὰ θαλασσοπλά λουτρά ήτανε χωριστά γιά τούς άνδρες και χωριστά γιά τές γυναίκες. 'Ο άθηναίος δέν είχε ιδεί ποτέ του γυναίκα μέ μαγιό...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Κι 'δν ήβλεπε δέν δά κέρδιζε τίποτα. φοροθσαν άναίνα τὰ προουδόν μαγιό ποθ δέν ήφηναν άμδλυτο παρ τδ μισδ μαρτίσο από τόν άγκίνα και ήρω. οhte γάρκες δέν ήβλεπε κανείς, γιατί ήως ήχομε και ήλλοτε" οί λουδμενες φοροθσανε μαθες ήλλοτες και λευκδ και νινα καπούτσια.

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ Κι 'θμος ή ταινία έθεωρήθησε σκανδαλιστική διότι καθός βγαίνανε οί λουδμενες από τήν θαλασσα, τδ μαγιό, όσο και νδ 'τανε μικροφο πολλοθσε στο σθρα και τδ διέγραφε μέ τις ιαμπήλες του.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ φαντζομαι τι δδ γινδτανε... / δδ γουρλδνανε τδ μάτια τους οί άθηναίτοι, δδ σχολιδζανε τδ σθαρα μέ διδφορες βάρβαρες έμδηλδσεις και τδ γενικδ συμπερασσα οδητανε ότι στην έρώπη οι γυναίκες είναι πολδ ξετσικωτες, άφου δέχονται νδ φωτογραφδζονται μέ τδ μαγιό τους.

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ "Οχι μαγιό. δέν ήπηρε ακορη τότε ή λέξις μ α γ ι ό.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Εχεις δίκαιο. με τδ μανιερά τους.

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ Ατίς λοιπόν οί δδσ ταινίες, ή ήττα μέ τδ αυγδ και οί λουδμενες κυρίες της ηωβίλ, ήτανε οί πρώτες κινηματογραφικδς ταινίες ποθ είδαν οί άθηναίτοι στην "έκθεσι του ζακπειου στα 1903

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πρέπει νδ εύχαριστήσωμε τόν ήρωιο λεωταύηνο γιά τήν πληροφορία

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ και γιά μια δαδτερη ποθ μάς δίνει ό ίδιος. 'Ο πρώτος θερινός κινηματογράφος δέν ήγινε στην πλατεία Συνεδριματος, στο καφενετο 'Αντωνιδδη, άλλδ στην πλατεία ηητροπόλεως δυδ χρονια νδ ρίτερα, στα 1906.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Στην πλατεία ηητροπόλεως; ηπροστά στην έκκλησια ;

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ 'Ακριβδς. 'Απέναντι στην ηητροπόλι, ήπηρε τδ καφενετο κ. ποιου άλληκρητη 'Αλμπερτη κι 'απόδς ό 'Αλμπερτης ήστρωε μια δοδνη και μια μικρη καμπίνα προβολής και παρουσιάζε τόν πρώ

πρώτο θερινό κινηματογράφο στην 'Αθήνα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Λοιπόν τιμή και δόξα στον καθετίη τον 'Αλμπέρτη...

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ Και στον φίλο μας τον δημοσιογράφο κ. Πύρο Λεωτσάκο που διεφύλαξε και μας έδωσε αυτές τις πληροφορίες.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Γι' αυτό, άφ' ου είναι τόσο άθηναϊογενής και άθηναϊολάτρης ο Λεωτσάκος, άς του προσφέρουμε κι 'ένα παλιό άθηναϊκό τραγούδι που θα μας πη ο ήθος ητο-φεξιάδης. Τήν θρονη βαριαρόλα του Στρουμπάλη, "έχει καμιά ή θάλασσα... με στίχους του πολέμη.

ΗΤΟΥΦΕΡΙΑΔΗΣ (μόνα με κείνο) "έχει καμιά ή θάλασσα
και το θυμάρι του τό θάρι
είν' ό άφ' ου και χύνεται
εις του γισλου την θρη.

'Αναστενθήει ή θάλασσα
κι 'άναστενθήσεται της
είναι ή βοή που κένουνα
τό τδσα κήρατ της.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 4ος σχολιάση δι' άλλων τό τραγούδι με ο υ σ ι η δ ε

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ Είρσις γιάγνο ότι βλέπομε σήμερα στην 'Αθήνα, μερικά μεγάλα και καταπληκτικά κτίρια, χωρίς να φανταζόμαστε ούτε τον άρχι-κό τους προορισμό, ούτε την ήλιηά τους :

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Για κείο κτίριο θέλεις να μιλήσης :

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ Για τό ξενοδοχείο της μεγάλης Βρετανίας. Αήτό τό τερβότιο μέγαρο, όδν κτίσθηκε εδός δε άρχής για ξενοδοχείο.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Οχι : // 'εγώ είχα την άντιλήψη μούδς και πολλοί άλλοι, άθη-ναίοι μάλιστα ότι για ξενοδοχείο κτίσθηκε ένα τόσο μεγάλο μέγαρο.

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ Είθε άλλο. Κτίσθηκε για ιδιωτική κατοικία. Βέβαια όδν ήσανε τόσο μεγάλο αήτό τό ιδιωτικό μέγαρο όταν πρωτοκτίσθηκε άδω κι 'έκατόν τριάντα πέντε χρόνια...

- ΓΙΑΝΝΙΩΝΗΣ 'Εκατόν εφκοσι πέντε χρόνια ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ 'Ακριβώς. Ένας πλούσιος άρμενής από την Τεργέστη, όταν έλευθερώθηκε η 'Ελλάδα, άποφάσισε να κατοικήσει πάλι στην νέα πρωτεύουσα, στην 'Αθήν 'Αθήνα, στα 1842. Τό ένομά του ; 'Αντώνιος Δημητρίου. 'Εκτός λοιπόν στην μικρή τότε, την άσημνη 'Αθήνα, άγόρασε από τό οικόπεδο και άνήθισε στον άρχιτέκτονα κόνσεν, να του κτίσει από τό μέγαρο, διατηρημένο σε δύο μεγάλες κατοικίες.
- ΓΙΑΝΝΙΩΝΗΣ Γιατί σε δύο κατοικίες ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ Είχε δύο παιδιά ό 'Αντώνιος Δημητρίου και λογάριζε ν' άφήσει τη μία κατοικία στον γιο του και την άλλη στην κόρη του, την 'Ελένη Καζημάστα. Οι κατοικίες θα ήσαν στον δεύτερο όροφο γιατί κόνσεν τό ισόγειο, ό 'Αντώνιος Δημητρίου τό λογάριζε για γραφεία των επιχειρήσεων του.
- ΓΙΑΝΝΙΩΝΗΣ 'Αλλο κτίριο ήπηρε τότε στην πλατεία Συντάγματος ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ Πρώτα πρώτα όν ήπηρε κίν πλατεία Συντάγματος τότε στα 1842 οίοντι . 'Υπήρχε ένας άπέραντος κώρος μπροστα στα 'Ανάκτορα του 'Οθωνος και κόνενα, με κ α ν έ φ α σπίζει γύρω γύρω. Τώρα που τό λες τό θυμάμαι κι'εγώ. 'Εχω διαβάσει κίτι σχετικά στο βιβλίο του άρχιτέκτονος κίτη. Θυμάμαι μάλιστα ότι είδα-ρασα ότι ό 'Οθων, επειδή από τό με γαρο θα κτιζότανε άπέναν-τι στο παλάτι, έζήτησε να ιδεί και να έγκρίνει τό σχέδιο...
- ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ Σε κίλιστα. Τό είδα λοιπόν τό σχέδιο, του ήρσε και ένθου-σίδσηκε τόσο που ήωσε έντολή, όποιο άλλο κτίριο θα κτιζότανε άπέναντι, να ήχη την ίδια άρχιτεκτονική γραμμή με τό μέγα-ρο Δημητρίου. Όθσηκ από ήρσησε πολύ να γίνει, γιατί ός τό 1862 που ήουγε ό 'Οθων από την 'Ελλάδα, τα άπέναντι οικόπεδα ήσαν άκόρη άκτεστα.
- ΓΙΑΝΝΙΩΝΗΣ Και ποτε κτίσθηκαν από τό οικόπεδο ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ Μετά την ήωση του 'Οθωνος κτίσθηκε πρώτον τό κωνιακό οικό-πεδο, τό μέγαρον λουριώτου και εφκοσι χρόνια άργότερα, στα 1885, κτίσθηκε όπλα τό μέγαρον πελτιώδη πεγρενδντη που

δπως νομίζω, άνηκει άκριβη στην μοναχοκόρη του την κυρία "ΕΛΔΗ Ουράνη, γνωστή μας από το λογοτεχνικό της ψευδώνυμο "ΑΛΗΣ ΟΥΡΑΝΟΣ.

ΓΙΑΝΝΙΑΣ Είμαι βέβαιος ότι πολλοί άκροαταί μας θα θέλουν να μάθουν πόσο έγινε ξενοδοχείο από το μέγαρο Δημητρίου ;

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΣ ΠΟΛΥ άργότερα. Στο 1842 κτίσθηκε το μέγαρο και άχρησιμοποίηθη όπως είπαμε για κατοικία των δυο παιδιών του "Αντωνίου, όπως μετά δεκαπέντε χρόνια ο "Αντώνιος Δημητρίου πέθανε. Τα παιδιά νοσηλεύσανε το μέγαρο στην Γαλλική "Αρχαιολογική Εχολή που άστυγασθηκε από δεκαπέντε ύλδμητρα χρόνια, με ένταξιο. Όπως στο άνα μεταξό τα παιδιά ο Κωνσταντίνος Δημητρίου και η "ΕΛΔΗ Κατλημισα πουλήσανε το μέγαρο και ο νθός ιδιοκτήτης το κούησε σε κτήσαν για ξενοδοχείο στα 1874.

ΓΙΑΝΝΙΑΣ Η ΕΛΛΑ Αδγία, το ξενοδοχείον της μεγάλης Βρετανίας άπάρχει από το 1874, δηλαδή ένενήντα τρία χρόνια ή θκι ; Ποντεθεί να κλειση εναν αίθνα βόης. και να σκεφθί κανείς ότι για πενήντα δεξήντα χρόνια τοθλαχιστον ήτανε η μοναδική ξενοδοχειακή βιτρίνα της "Αθήνας.

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΣ "Ασφαλώς. Εκθον ότι στην μεγάλη Βρετανία ήχον δοθεί άπί πενήντα χρόνια τα σπουδαιότερα πολιτικά και διπλωματικά γεύματα που ήδδοθησαν στην "Αθήνα, γεγονός που το άναφέρει και ο Σουρής άκρη.

ΓΙΑΝΝΙΑΣ Κοβάρ ; "Εχει γράθει με "Ο Σουρής για το άπιστη γεύματα του ξενοδοχείου της μεγάλης Βρετανίας ;

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΣ "ορίστε. Λιθρασε για να πεισοθίς.

ΓΙΑΝΝΙΑΣ Για όσον μου... Γεύματα άπί γευμάτων στο λαμπρόν ξενοδοχείον της μεγάλης Βρετανίας και χοροί άπί χορών, οι κούηλες του ήχον νοιάσει βόρος τδων άπισθών και διπλωματών βαρών και άπάρξων τροφερών. κατρη τδων μεγαλειών άποχής παρακηθής μαρμαρνε άποτες κερνε στο ντουβρία σου πληστον τθλα να "χονε προστά σου το "Εξέλιτορ της Πέννης του Λονδίνου το ούκνδωρ και το Ρήτα πούκισθον.

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΒΗΣ   καλύτερα φίλε μου. 'Ο κουρής δεν ήθελε εύκαιρα πού να μὴν
 τὴν ἀπεταλλεῖθῃ. Εὐθροῦ τί θὰ ἔγραφε ἂν ζοῦσε στὴν ἀποχὴ
 μας καὶ ἔβλεπε τίς γυναῖκες μὲ τίς μένε-σοῦστας, αὐτὸς πού
 δὲν ἔβλεπε στὴν ἀποχὴ τοῦ γυναικεῖο πῶς παραπάνω ἀπὸ τὸν
 ἀστράγαλο.

ΓΙΑΝΝΙΤΑΗΣ   ἔχει γράψει τὸν περίφημο τοῦ ἔθνος στὴν γυναικεῖο πανδόλα.
 Στὴν ἀποχὴ ἐκεῖνη, στὴ 1890, τὸ γυναικεῖο φουστάνι διλάυτε καὶ
 τὸ παπούτσι ἄδρα. καὶ μὲς φορὰ πού ὁ κουρής ἀντίκρισε ~~τὸ~~
~~τὸ~~ τὸ πῶς μὲς γυναικὸς μὲ πανδόλα, ἐρεθίστηκε τόσο πού
 κρόησε καὶ ἔγραψε... τὸ θυμῶσε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΒΗΣ   πῶς δὲν τὸ θυμῶσε ; ὅπως μὲς καὶ τὸ θυμῶθηκες πρῶτος ἐσὺ,
 πῶς 'το ἐσὺ καλύτερα.

ΓΙΑΝΝΙΤΑΗΣ

τὴν πανδόλα σου κοιτῶ
 καὶ καρδιοχτύπος μὲ πιδνεῖ,
 δὲν κοιτῶς πῶς λαχταρῶ ;
 εὐέλπασθ' τὴν καργάρῳ
 μὲ τὸ μῦθο σου φουστάνι.

τὴν χιονάτη σου τὴν κάλσα
 δὲν τὴν βλέπω ντροπαλῶ
 καὶ σιπὴ σου μὲ καλεῖ,
 ἀπ' τὴν γλῆσα τὴν πολλή
 τὸ λαρῦγγι μου κολλᾷ.

"Ἄλλες κῆρες σοῦ βαρουν
 τῆς ἀγάπης τὸ δοξῶρε
 μὲ τὰ μάτια, μὲ τὰ φρόδια
 μὲ σὺ ἔλα τὸ παιγνίδια,
 ἔλα τὸ ἔχεις στὸ κοδῶρε.

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΒΗΣ

τί μισθ, τί τρυφερῳ
 καὶ στὴν φουχτα μου χορεῖ
 σημάσθ' 'το καργάρῳ,
 δὲν ἀντέχω, δὲν μπορῶ

"Αχ και ποιος ος το καρῆ..."

πᾶ ἀνεῖνη ἡ μαργιόλα
 δὲν μιλά γιὰ νὰ μὲ σκεῖται
 καὶ ὄλο κῶμικη βραστῆ,
 τὰ χαίλα της κλειστά
 γιὰ νὰ μὴν χαρογελάσει.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

εἰς τὸ πεῖσμα της ἀνεῖνο
 δὲν μποροῦσα νὰ βραστήσει
 καὶ σὲν ἦρας τρομερὸς,
 ἀφορμῆ, τῆς μαργαρίτης
 τὴν παντόφα γιὰ ν' ἀρπάζει.

τότε ἀφήνει κατὰ μέρος
 καὶ αἰτῆ τῆ καρδιά,
 τὴν παντόφα της ἀρπάζει
 καὶ οὐδ' ἄρα μὴν καταβάζει
 εἰς τὴν πλατὴ δυνατῆ.

ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΚΗΣ

"Ἄλλὰ ὅσο μὲ κτυπᾷ
 τὸ κορμὶ τὸ τραλλὸ,
 ἔγὼ τόσο σὲν χταπόδι
 στὸ χυτὸ ἀνεῖνο πῶδε
 ἀπ' τὸ παῖσμα μου κολλᾷ.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

ἔθλα, ἔθλα καὶ μαῖρα
 τῆς ζωῆς μου ὁ μαῖρας
 νὰ διαρῆ μὲ τέτοιες ἄρες
 καὶ ἄς μὲ ἀβρῶνε οἱ κῶρες
 μὲ παντόφα μαργαρίτης.

ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΚΗΣ

ἐπέφου λοιπὸν Γεόργιο τὴν ἐποχὴ ἀνεῖνη. Ὁ Κουρῆς τὴν μαρμα-
 τίζει θαυμάσια. "Ἦσαν ἀποκλειστικὴ ἀποκλειστικὴ γαρβιτὴ σαρνδ-
 τητα ποῦ ἀρπάζει τοῦς ἀνδρες, ἀφοῦ ὁ Κουρῆς δεχεται νὰ τὸν
 ἀβρῶνουν μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ χαρῶσθῃ ἓνα γυναικεῖο πῶδε.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ. Αὐτὸ ἄλλως τε φαίνεται καὶ ἀπὸ τῆς τραγῳδίας τῆς ἐποχῆς.
 εἶναι γὰρ ἡμεῖς δεξιὰ καὶ δεξιὰ καὶ δεξιὰ. ὅπως εἶναι ἀπὸ τῆς
 καὶ χαρακτηριστικῆς τραγῳδίας ποῦ δείχνουνε διαχρονικὴ τὴν δεξι-
 αὶ τοῦ ἐρατοειδῆ. ὅπως τὸ ρῶδο τ' ἀγαπᾷ. εἶ μὲν τὸ οὐρα-
 σὶν ὁ Πτολεμαῖος.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ. (εἰς πῆλον) ὅπως τὸ ρῶδο τ' ἀγαπᾷ
 μ' ὅλο τ' ἀγαπᾷ καὶ
 εἶσαι ἀγαπᾷ τὰ χαίρη σου
 ὅταν μὲν ἴδῃς ὅχι.

ἔχω μὲν τέχνη ἀλάστορη
 καὶ τ' ἀγαπᾷ βγῶνα
 ἔχω λογικὴ μυστικὴ
 καὶ τ' ὅχι, καὶ τὸ κῆνος.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ. Αὐτὴ τὴν μελοδία τὴν κωμικὴν σὺν περὶ τοῦ τερπόμενου
 ποῦλο σὺ στίχους τοῦ ποῦλο. καὶ τὸ μουσικὸ κωμικὸ ὅταν
 ἐξεύρη, ἦσαν ἀπορροῦνο ὅπως ἀναγράφεται σὺν ἐξῆς ἄλλοι :
 τῆ ἀδελφῆ βασιλικῆ ἡγεμονία τῆ προσηγορία ἄλλοι ἀπορροῦ-
 ναι ἐξερῶνται.

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΝΗΣ. Ἐπὶ ὅπως τὸ γῆνο, εἶπες σὺν τῶν δεξιῶν καὶ σερνόμενα, ὁ ἀπο-
 ναῖος δὲν εἶ ἔχῃς εἶπε μὲν στυγρὴν καὶ εἶναι πειραχτικὴ καὶ
 καὶ μὴν ἀδελφῆ κωμικῆς ἀνθρώπου ἦσθε. καὶ σ' ἀδελφῆ τοῦ τὴν μα-
 νία καὶ πειραχτικὴ τὸν ἄλλον, κωμικῆς τὴν ἔχῃς τῶν τῶν στυγρῶν
 παλαιῶν ἄδελφῶν.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ. Ἄλλοι, τὴν περὶ τὴν πῆλη μελοδία γὰρ περὶ τῶν τῶν
 πῶς τὸν ἑσθῆς ποῦλο, τὴν παντὶρ ποῦλο, τὸν τερπόμενον... εἶπες
 σὺ μὲν καὶ ἄλλους τῶν :

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΝΗΣ. ἔχῃς ὅχι ; ἦσαν ἄποιοι φωνητικὴ ποῦ εἶχε μελοδία καὶ γὰρ
 τῆ εἶπε παντὶρ μὲν καὶ ποῦλο καὶ ἀγαπᾷ, τὸ συγγενόμενον
 τῆς κατὰ τὸν καὶ τὸ ἀπορροῦνο τὸν γῆνο...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ. τῆ ἄδελφῆ ἀδελφῆ ; καὶ πῶς ἀντιδρασε ὁ κωμικῆς ;

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΝΗΣ. τὴν ἀρχὴ δὲν ἀντιδρασε. τὸ πῆρ τὸ πῆρ φιλοσοφικὴ καὶ τῶν

λείως στοικιά. καί οί άθηναίοι παραμονεύανε λές καί θύλανε νά τόν παλαρδούουν μέ τό ζόρι καί όποι έφτανιζότανε τοῦ φωνάζανε ε βακούδες "Άκυρος ό γάρος σου, άκυρος ό γάρος σου...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΕ μή μου πῆς ότι τρελλόθηκε μ'αυτό ...

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΝΕ τρελλόθηκε όβν όβ πῆ τίποτα. πόλις άκουγε αήτό τό πείραγμα, άρπαζε πέτρες άπό τόν όρδο καί κινηγοῦσε αήτους ποῦ τόν πετρούζανε

ΓΙΑΝΝΙΑΝΕ "Άκυρος ό γάρος σου... άκυρος ό γάρος σου...

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΝΕ Γιάπ - γκούπ, πέτρες... Είχε άνοιζει κεφάλια, είχε σπάσει τζάρια, είχε τσακίσει βιτρίνες μαγαζιῶν... τόν θύλανε ή "Αστενορία μέ τόν άφηνε πάλι. "Όταν όβν τόν πετρούζανε ήτανε ήσυχότατος. πόλις άκουγε αήτην τήν φράσι...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΕ "Άκυρος ό γάρος σου, άκυρος ό γάρος σου...

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΝΕ "Απολόθευσε σωστός βορβαρισμός άπό κοτρώνια. Γιάγιο μου ής άφήσαμε γιά λήγο τόν πετροπόλεμο, γιατί είδα τήν κούφα παλεντινή ποῦ μπήκε.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΕ "Η νθα μας κομμουνιστο-ρομαντική συνεργάτις... περῶστε κούφα παλεντινή. ής περιηγήναμε μέ άγωνία. Εβρω τί όβ μας θυμίσετε σήμερα... (άνοφθρει τό κομμάτι ποῦ θ'άκουστῆ) όβ τό άκούσαμε κι'έπεις καί οί άκροσταί μας μέ ιδιαίτερη συγκίνηση.

(Η ΚΥΡΙΑ ΠΑΛΕΝΤΙΝΗ ΠΑΙΖΕΙ ΚΑΤΙ ΣΤΟ ΠΙΑΝΟ)

ΓΙΑΝΝΙΑΝΕ (όβ σχολίαση τί'όλγαν τό κομμάτι μουσικῆς)

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΝΕ "Αστερα άπό τόν ρομαντισμό ποῦ μας ήφερε ή κούφα παλεντινή νομίζω πῆς όβ ξαναγύρισουμε στόν πετροπόλεμο

ΓΙΑΝΝΙΑΝΕ πάλι στόν πετροπόλεμο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΝΕ όί πέτρες Γιάγιο, οί πέτρες τῶν άθηναίων όρδων καί όβν ήτανε λήγες γιατί όλοι οί όρδοι ήτανε χωροδόδοροι, οί πέτρες λοιπόν καί τό κοτρώνια, άποτελοῦσανε τό σπουδαιότερο άμυντικό όπλο τῶν τρελλῶν εναντίον αήτῶν ποῦ τοῦς κίνανε τρελλούς. ~~καί~~ καί ποῦ 'ρχεται στη μνήμη άλλος ένας τύπος τοῦ πελοπονησίου, γυναικία μάλιστα...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΕ Εβρω γιά ποιάν λές. τήν περιβόητη μοντέρν πρρρ...

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΝΕ Αήτην μάλιστα καί καλό ήσανε ποῦ τήν είπες γιατί ποῦ νά τήν

πῶς ἄγῳ. Ἦτανε μὲν ρακενδύτη, κωμικὴ ρακενδύτη γυναῖκα, γιατί φοροῦσε πάντα ἓνα ἐτοιμδρροπο καπέλλο μὲ φτερά - κάποια κωμικὰ ὅρ τῆς τὸ ἔχε δώσει - φοροῦσε ερευνημένα γάντιατροφία στὰ δάτυλα, φοροῦσε ἓνα λυγδισσμένο καὶ κατισσμένο μποῦ στὸν λαιμὸ τῆς, χειμῶνα κλωκῆρι καὶ προσπαθοῦσε νὰ περπατᾷ μὲ ἄξια κωμικὴ αξιοπρέπεια πῶς ὅπως τὴν παίρνανε χαμπᾶρι, ἀνοίγε ἡ δεστικισμένη ...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Παντᾶρ Πρρρρ... παντᾶρ Πρρρρ.... παντᾶρ Πρρρρ....

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΝΗΣ Τότε γινδτανε κατακλυσμός καὶ σάλος. Ἄρπαζε πέτρες ἀπὸ χάμα καὶ τῆς ἐξεσφενδύονεζε πρὸς ὅλες τῆς κατευθύνσεις, δεξιά, ἀριστερά, παντοῦ... Ἐννοεῖται ὅτι πολλοὶ νορβζανε πὸς τὴν πειρᾶζανε ἀπὸ παραθύρα καὶ μπαλκόνια... καὶ... οἱ πῆρες, σωστό χαλᾶρι πηγαίνανε καὶ πρὸς τὰ ἑκάτω καὶ σπᾶζανε τζᾶρια καὶ κινδῶνα κεφάλι ἂν βρισκῶτανε πίσω ἀπὸ τὸ τζᾶρι...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Παντᾶρ Πρρρ... παντᾶρ Πρρρ....

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΝΗΣ Καλασμός κῶμου γινδτανε. οἱ παραστικῶι σπεῖδανε ν' ἀπορακινωθοῦνε νὰ τεθοῦν ἐκτός βολῆς πετροβόλου. ὅτε αστυνομικῶι δὲν μποροῦσαν νὰ ζυγῶσουν τέτοιες ἔξολλες στιγμῆς. Ἦ παντᾶρ ἀνοίγε κεφάλια...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Κε' εὔρισκε πάντα πέτρες πρὸχειρες γιὰ ν' ἀντιδρᾶς ἢ παντᾶρ Πρ ;

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΝΗΣ ἀνακωντᾶραρα; Ἦτανε πιδ κωνηρῆ ἀπ' ὅσο φανταζόραστε. κάποτε ποῦ χτέπησε ἓναν διαροτικῶ καὶ τοῦ ἀνοίξε τὸ κεφάλι, τὴν κίρσαν καὶ τὴν πήγανε στὸ τρῆμα. κρατοῦσε μὲ μὲγάλη τσάντα, ποῦ κάποτε ὅδ ἦτανε τσάντα αὐτὸ τὸ ἀντικείμενο. Ἦ τσάντα φαίνδτανε φουσιωμένη. Τί ἔχεις μῆσα ; τὴν ρωτᾶ ὁ ἀστυνδρος ; Τὸ ἔχασε ἡ παντᾶρ

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ἦ μὲ ποῦ πῶς πὸς εἶχε μῆσα πέτρες...

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΝΗΣ Πῶλιστα φίλε μου, εἶχε πέτρες γιατί εἶχε σκεφοῦ ὅτι μποροῦσε νὰ μὴν βρῆ πέτρες τὴν στιγμῆ ποῦ ὅδ τῆς χρειαζότανε.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ ἀηλαδῆ ἦτανε δηρδσιος κίνδυνος αὐτῆ ἡ γυναῖκα. Ἦ αστυνομικῶ δὲν μποροῦσε νὰ τῆς κῶνῶ τίποτε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΝΗΣ Τὴν ἔπιανε, τῆς ἔκανε συστάσεις κτ' ἐκείνη ἀπαντοῦσε στερεότυπα. Ἐγὼ δὲν πειρᾶζω κινδῶνα. γιατί μὲ πειρᾶζανε ; Ἄς μὴ μὲ φωνᾶ-

ζουνε όπως με φωνάζουνε, να μην πετάω πέτρες... Όπως άρματα
είπαμε για την κρία αθή και νομίζω πως πρέπει να θυμηθούμε
και κανένα τραγούδι.

ΓΙΑΝΝΙΩΤΗΣ και ξέρεις τι σε μας τραγουδήση ο πτοφοξιδής ; Σείχους τοῦ
δροσίνη με μόνιστη τοῦ τρομπόλη. τὸ τραγούδι λέγεται :
Ἡ ρία και ἡ ἄλλη.

ΠΤΟΦΟΞΙΔΗΣ (με παινο) εἶναι ἡ ρία μελαχροινή
μέκοντα σγουρά ρολλήια
κα' εἶναι ἡ ἄλλη ρία ξανθή
με κωδάλλενα χειλῆια.
Ἡ μελαχροινή, τρελλή,
γέλια ἀτέλειωτα μ' ἀρχίζει
κα' ἡ ξανθὴ ἐνὼ μελεῖ
κῆπο κῆπου και δακρύζει.
Ἄπ' τίς δουδ, τι να σε πῶ
πάντα δύσκολη εἶναι ἡ οἴσι
την ξανθὴ την ἀγαπῶ
κα' ἡ μελαχροινή μ' ἀρθεῖ.
κα' ἔχω μὲν επιθυμῶ
εἴτοια γνῆρη σὺ κερὰ
να με κῶλεξεν ἡ ρία
για να μ' ἔσπεε ἡ ἄλλη.

ΓΙΑΝΝΙΩΤΗΣ 4 σε σχολιδση το τραγουδι εν οδω δε' ὄλιγων)

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ ἦσαν στοὺς τόπους τῆς παλαιῆς Ἀθήνας, ἠπῆρχαν και μερικὸν
τελειῶς ἄκωτοι κατεστραμένοι καὶ δὲν πετοῦσαν πέτρες, με ὅλη
τους ἡ λῶξα ἦτανε να ἔκινουν την ἴδια πάντοτε ἀπάντησι.
ἦσαν σ' αὐτοὺς ἦτανε και ὁ περιφροσ ἡμεριδοπῶλης ὁ κατῆξ.

ΓΙΑΝΝΙΩΤΗΣ Ἀθῆνός τι ἦτανε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ τίποτε τὸ σπουδαῖο. ἦτανε ἕνας ἀπλὸς ἡμεριδοπῶλης, με εἶπα
εἶχε μὲν ἀδυναμία : τὴν ἡμεριδοπῶ ἔπαια. με μὴν τοῦ λόγου
καὶ για τὴν ἔπαια ἢ για τὸν διευθυντὴ της τὸν Ἀδωνι ἴπρον
οἱ ἡμεριδοπῶδες πουλιδντοσαν με πένταρα. Ἡ ἔπαια με δειρά

περνούσε λοιπόν από το μαγαζί του σαχαράτου ο κατζής και ήξερε ότι θα δεχτεί τα πειράγματα του κούρου.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ κατζή, πόσο ή 'εστία ;

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ μια δεκάρα, μια δεκάρα... άκορη δεν το μάθασε ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ πρέ κατζή, έχω μόνο μια πεντάρα, κοψή δίνεις μισή 'εστία ;

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ 'Αηθραϊον τό φύλλον, αηθραϊον τό φύλλον...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ και λέγοντας αηθραϊον τό φύλλον, άσφαλως υπονοούσε την δημοσιογραφική άπεραιότητα του διευθυντού της 'εστίας

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ καλύτερα μια φορά συνέβη ένα χαριτωμένο επεισόδιο μεταξύ του έφημεριδοπώλη του κατζή και του παύλου Περβάνια που ήταν συνεργάτης της 'εστίας. 'Ο Περβάνιας είχε αγοράσει μια όμοια μούσμουλα και τό πήγαίνε στο σπίτι του. Τότε οι μανάβηδες δεν είχανε σακκούλες, μά φτιάχνανε ένα κομμάτι με μια έφημερίδα και βάζανε μέσα ό τι θέλανε είχε αγοράσει ο πελάτης. 'Ο Περβάνιας είχε αγοράσει μούσμουλα... τό κομμάτι είχε σχισθεί και τό μούσμουλα θα σκορπίζανε. Τυχαίως συνήντησε τον κατζή στον δρόμο που τον ήξερε . Του 'δωσε μια δεκάρα και πήρε μια 'εστία ενώ του έλεγε : φτιάξ'την κομμάτι γιάννα βάλω τό μούσμουλα... και ο κατζής έγινε έξω φρενών. Πήρε την δεκάρα σου, τού ειπε στον Περβάνια μά 'εστία δεν σου δίνω. Τό φύλλον όητε στραπατσάρεται όητε είναι ή 'εστία γιάννα μούσμουλα...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Δεν είχε άλλη έφημερίδα να του δώση ;

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ Δεν είχε και δεν του 'δωσε... "Όπως γιάννα μου νομίζω πως πήραμε καθήσορο με 'άπο μέσα μας δείχνουν κήναμι πως πρέπει να διακρίνομε... απ

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πήρα γιατί τό λέγαμε τόσο άραξα... "εξ διακρίνομε λοιπόν και άρεβουάρ...

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ Για την έρχόμενη πέμπτη την ίδια πάλε άρα.